

Predikan av Jenny Arnerlöf – Frälsningen – 2024

Med raska steg går vi mot kyrkoårets slut. Om fem veckor, på den första söndagen i advent, kommer vi att stå här och sjunga "Välsignad är han som kommer i Herrens namn" som vi nyss hörde i evangelietexten. När vi sjunger det i advent är det för att uppmärksamma Jesu kungliga men ödmjuka intåg i Jerusalem. Skarorna där jublade och sjöng Psaltarpsalm 118s välsignelse över honom. Jesus själv säger dessa ord i dagens text och kontexten är veckan efter intågandet. Han står i templet och talar med en blandad skara, en del av vilka han har varit i skarp tvist med. Hans konflikt var med ledarna som saknade integritet. Jesus förstod att deras politisk- och maktspel skulle leda till stor olycka.

Hans ord är präglade av allvaret som hör ihop med avslut; det var ju den sista veckan i hans jordiska liv så tiden höll på att rinna ut. Hans tal är en varning om en kommande dom och i dagens text som avslutar varningarna hör vi Jesu sorg över att ledarna har avvisat alternativet som han har representerat. De åtta veropen eller varningarna som kommer före dagens text är sådant som får folk att skruva på sig i bänken och längta efter en snäll och tam Jesus. Ni vet, Jesus som leker med barnen, helar de sjuka och räddar vilsna får. Det är frestande att tycka att kan inte vi bara ha den snälla Jesus? Men grejen är att om inte vi förstår det fulla allvaret av faran och förstörelsen som vi kan hamna i, i en värld där gott och ont existerar samtidigt, förstår vi inte heller storheten av frälsningen som Jesus har gjort tillgänglig för oss.

Frälsning, förstår ni, handlar inte om en trevlig idé om löftet av ett lyckligt slut som vi klämmer in våra gemytliga fulla liv. Det är inte ett tillägg som skänker ett extra mått av mening. Det är grunden för all mänsklig mening och vägledning i jakten efter det goda livet. Frälsningen som Jesus ger oss

är ett alternativ till sätt att leva som på ytan ser ut att erbjuda mycket men som i själva verket är ihåliga och destruktiva.

Det som skiner genom Jesu ord om Jerusalem i dagens text är omsorg och ett slags upprördhet över ledarnas i Jerusalem underlåtenhet att satsa på det som var av evigt värde. De satsade inte på det som hade gjort dem viktiga på samma sätt som Gud är viktig. På vilket sätt är Gud viktig?

Något som är viktigt är något som har tyngd. Det hebreiska ordet "kavod" som används om Guds härlighet betyder egentligen "tyngd". Det säger något om Guds storhet, majestät och hur rejäl Gud är. Dagens text från Psaltaren 62 är till hjälp när vi tänker på Guds vikt och människors behov av vikt.

Där skriver psalmisten "bara en vindfläkt är människorna". Han ger bilden av att människor är så mycket lättare än luft så att vågskålen höjer sig när de läggs i den. Det är inte den mest hedrande beskrivning av människor. Men det är inte heller ett generellt påstående att alla människor måste vara så. Med vågskålsbilden syftar psalmen på människor vi skulle kunna kalla ihåliga eller innehållslösa. Människor som är beredda att säga eller göra i princip vad som helst för att ta sig uppåt bland världens maktstrukturer. Människor som begår våld på sitt inre liv för att säkra en viss livsstil.

Det var sådana människor som Jesus uttryckte stor besvikelse över i dagens text. De hade avvisat honom och visdomen som han gestaltade och i det avseende var Jesus inte helt unik. "Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som blir sända till dig" pekar på hur ledarnas avvisande av Jesus var en del av ett större mönster bland de mäktiga. Han sätter fingret på vad som är ett ständigt problem hos människor: att vi inte

förstår vad som ger oss äkta och värdefull vikt i livet. Vi har en tendens att avvisa de vars vägledning och varning vi behöver mest och istället sätter vi vår tillit till sköra saker och konstruktioner.

Det är vad psalmisten syftar på i dagens psaltartext när han säger "förtrösta inte på din rikedom även om den växer". Även den blygsammaste mängd av rikedom kan skydda oss från mycket av livets mörker och dess hårda verkligheter och det är bra. Det är inte Guds intention för människor att leva i utsatthet. Men ett bekvämt liv är inte ett tecken på frälsning. (Tecknet att någon med ett bekvämt liv är fräst är att de anstränger sig för att lämna sin komfortson och hjälpa andra som är utsatta!) Psalmistens poäng är att vi inte ska bygga våra liv runt sådant som är flyktig. Vi ska inte förtrösta på våra omständigheter även när vi har det bra utan, vi ska söka och lyssna efter Guds tilltal i alla lägen. Episteltexten ger en liknande varning att livets eldprov kan vända upp och ner på våra omständigheter i ett nafs. Frälsning är att investera i det som är äkta guld. För äkta guld förstörs inte av eldprov – det förfinas av sådant.

Frälsning är att se Jesus som den han är och välkomna hans vänskap, omsorg och vägledning. Det handlar om att förstå gemenskapen med Gud genom Kristus som livets viktigaste mål; inte vårt enda mål men det viktigaste målet som präglar våra andra mål och hur vi går till väga för att uppnå våra andra mål.

Frälsning är både ett tillstånd och en process. Tillståndet kommer från Kristus som genom att leva ut alternativet han förespråkade vann frälsning för världen för två tusen år sedan. Jesu liv gestaltar Guds makt att vara trofast i det goda, kosta vad det kosta vill. Det han gjorde är grunden för vår frälsning. Det finns många människor i världen som har del i hans frälsning

utan att känna honom vid namn. Det är människor vars livs mål är de egenskaperna som Jesus har förkroppsligat. Han kommer att ta hand om dem liksom han kommer att ta hand om oss. Vi som känner honom vid namn har dock en stor fördel att kunna förstå våra liv i ljuset av berättelsen om Jesu liv – särskilt om eller när tillvaron rämningar runtomkring oss.

När evangelisten Matteus skrev hade templet i Jerusalem förstörts. Jesu varningar om vart ledarna var på väg visade sig vara korrekta. Hans invokation av Psaltaren 118 gömde dock ett budskap om Jesu egen identitet, "Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten.". Psaltaren 118 handlar om en otippad vändning av omständigheter.

Decennier innan templet i Jerusalem förstördes hade Jesus, det sanna templet där all Guds fullhet tog sin boning, dödats på korset. Men han förblev inte död och krossad utan Jesus har uppstått; det budskapet är hela poängen Matteusevangeliet vill få oss att förstå. Jesus räddar oss från allt som hotar att förstöra oss och han gör alla som vill vara det delaktiga i Guds liv och Guds sätt att rädda världen. Därför är frälsning också en process som följer tillståndet.

När Kristus är vårt mål, när han och hans likhet är det goda vi söker, kommer vi att växa mot helhet och vikt eller tyngd. Inte bördornas tyngd utan tyngden av Guds rejäla avbild i oss. Frälsning förankrar oss i Guds bergfasta kärlek så att vi inte blåses runt av villolärar eller vår egen längtan efter mindre värdiga saker som inte står kvar när livets eldprov har härjat. Jesus har gått genom livets eldprov, han är oförstörbar. Han har makten och tålmodet att göra var och en av oss viktiga såsom han är viktig. Vill du det?

Ett PS (postskript) uppstod efter denna predikan som lydde något i stil med:

Du som brottas med frågan, "Är jag frälst?" Kyrkans tro är att om du bekänner Jesus Kristus som Herre och du är döpt i Faderns, Sonens och den heliga Andens namn så är du frälst. Om du är fortfarande osäker på din frälsning ska du söka upp mig för jag vill prata med dig.